

8. maj 2019

UPA 2019/43

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til FM 2020 pålægges at udarbejde en strategi for forebyggelse af mobning i folkeskolen. Til brug for implementeringen af strategien, skal denne indeholde en konkret tidsplan for, hvornår de forskellige tiltag forventes igangsat.

(Medlem af Inatsisartut, Aqqa Samuelson, Inuit Ataqatigiit).

Vi skal fra Siumut fremkomme med følgende bemærkninger til det af medlem af Inatsisartut, Aqqa Samuelson, Inuit Ataqatigiits beslutningsforslag.

Vi ser fra Siumut ligeledes alvorligt på mobningsproblemerne, og ser det som meget vigtigt, at få bekæmpet mobning i folkeskolen. Børn er nu engang sådan indrettet, at de efterligner de voksne udfra det de hører og det de ser, derfor er de voksne vigtige rollemodeller for børnene og vi har alle et stort ansvar.

Mobning er et fænomen der skal bekæmpes overalt hvor det forekommer, ikke mindst i daginstitutionerne, folkeskolen, uddannelsesinstitutionerne, virksomhederne, reklamer samt alle øvrige steder, hvor der under en eller anden form kan forekomme mobning af den simple grund, at offeret for mobningen bliver hårdt ramt såvel fysisk som psykisk.

Der er ude i befolkningen folk iblandt os, som i deres barndom har oplevet mobning og som derfor må leve med de kedelige følgevirkninger af mobning og som derfor har meget vrede i sig, eller som har det svært, som nedgør sig selv, eller som på anden måde må leve med de senfølgevirkninger mobningen kan afstedkomme.

Bekæmpelse af mobning sker først og fremmest igennem oplysning overfor børnene selv og deres forældre, og skal køre uafbrudt for eksempel igennem reklamer og mødeafholdelser. Når man som eksempel har med kammagiit at gøre, som emne i daginstitutionen, og når lærerne i folkeskolen oplyser om mobning igennem forældremøder, så hjælper det umiddelbart. For eksempel er der Kammerat Bamse, som man kan tage med hjem fra daginstitutionen eller skolen.

Vi mener i Siumut, at vi som forældre må deltage i kampen mod mobning og oplyse vore børn om problemet. Hvis for eksempel barnet mobbes af sine klassekammerater, og dem der overværer det bare holder mund med det, og ikke gør noget, så er de i princippet med i mobningen og dermed er de med til, at gøre krænkeren følelsesmæssigt stærkere.

Hvis vi derfor skal mobning til livs, er det vigtigt at oplyse børnene om mobningens karakter og, at de blot skal tage afstand fra mobberen, og blande sig for at få det stoppet, for det er først derigennem, at krænkeren mister sin magt og power og bliver svag.

Når det indimellem virkelig går galt i skolen med mobning, så er det vigtigt, at forældregruppen blander sig på en sober måde, fordi mobningens karakter kan blive så grov, at også lærerne må til at bruge for mange kræfter og tid og dermed mister sin energi til primærfunktionen som er at undervise børnene.

Alle kommuner bør have en mobbepolitik, f.eks.: hvilke forholdsregler kan man konkret iværksætte hvis mobning forekommer? Hvem skal gøre hvad? Det hjælper gevaldigt, at have en klart formuleret politik og gør man ikke det, vil luften forældrene imellem forværres, derfor er det også utroligt vigtigt, at pædagogerne i daginstitutionerne og lærerne i skolen, skal deltage i bekæmpelsen af mobning.

Jeg kan som et eksempel fra min egen verden nævne, at vores yngste som går i børnehaven har haft Kammerat Bamse med hjem, så har man snakket om meningen med et kammeratskab, at gøre gode ting m.m., derudover har vore ældste skolesøgende børn sammen med forældrene afholdt møder i skolen, hvor man har gennemgået forskellen på drilleri og mobning, ligesom man har gennemgået hvordan man skal forholde sig, når der sker mobning eleverne imellem, eller lærere og forældre imellem. Det hjælper, at afholde møder og det er nødvendigt hvert eneste år.

Kommunernes manglende politik til bekæmpelse af mobning betyder, at mange skoler ingen regler har at holde sig til, derfor finder Siumut det acceptabelt, at Naalakkersuisut har et ændringsforslag, som går ud på hvordan man kan forebygge mobning iblandt førskoleelever, i folkeskolen og på uddannelsesstederne på landsplan, og som så har en deadline til EM2020 hvor der skal udarbejdes metoder til fremlæggelse.

Med disse bemærkninger skal vi fra Siumut sende forslaget videre til det respektive udvalg.

Doris J. Jensen, Siumut